

De aanvoer per soort in februari 1963-1964

Kleinere aanvoer die zeer duur werd verkocht

De maand februari was dit jaar ten eerste verschillend van deze van 1963. De aanvoer was meer gevarieerd dan in 1963 en bevatte natuurlijk veel minder tong. De aanvoer van « andere soorten » was echter veel ruimer en dit wijst wel op een verscheidener aanvoer. Voor praktisch alle vissoorten werden aanzienlijk hogere prijzen betaald hetgeen meteen het euvel van een kleinere aanvoer geheel of gedeeltelijk kon wegnemen. Toch bleef de totale opbrengst nog aanzienlijk lager dan vorig jaar en kregen we in plaats van 51.697.047 F opbrengst, slechts 41.665.520 F. Dit laatste cijfer is echter wel normaal te noemen want hetgeen vorig jaar in de maanden februari en maart werd opgebracht zal nog moeilijk geëvenaard worden. Februari was wel een goede maand en dit dan gedeeltelijk wel door de vroege inzet van de Vasten. Verder waren de weersomstandigheden tijdens sommige weken van die aard dat de aanvoer kleiner uitviel dan normaal mocht worden verwacht, hetgeen natuurlijk eveneens de prijzen opdreef.

Voor sommige soorten werden zeer goede prijzen betaald, vooral voor de ronde soorten. Ook tong werd peperduur verkocht. De algemene gemiddelde prijs lag evenwel lager dan vorig jaar door de zeer ruime sprotaanvoer die de prijs drukte.

ZEER SCHAARSE IJSLANDSE

SCHELVIS

De aanvoer van schelvis van IJsland wordt elk jaar kleiner. Dit jaar in februari was het bijzonder weinig en daalde die aanvoer tot 59.421 kg waar vorig jaar nog 121.927 kg werd gebracht. Bij zulke daling van de aanvoer is het normaal dat de prijs gaat stijgen. Zodoende zagen we de prijs oplopen tot 18,58 F. Deze prijs is heel wat hoger dan deze van vorig jaar toen per kg slechts 13,23 F werd betaald. Nu is het ook wel zo dat bij een kleine aanvoer van een bepaalde soort er ook minder kleine sortering van die soort wordt gebracht. Toch zijn er in de voorbije maand weinig totten verkocht onder de 700 F per ben. De opbrengst van deze IJslandse schelvis daalde van 1.491.460 F naar 1.104.420 F. De reden van deze gedaalde schelvisaanvoer moet worden gezocht in het verminderen van het aantal IJslanders, vermindering die in februari zeer opvallend was. Vijf grote IJslanders vielen uit door verkoop of defekt en verschillende kleine trokken naar de Noordzee waar de visserij heel wat beter was.

De aanvoer van Noordzee-schelvis was groter dan vorig jaar. Vo-

rig jaar werd trouwens zeer weinig in de Noordzee gevestigd aangezien de grotere schepen er niets konden verdienen. Bovendien moet de benaming Noordzee-schelvis niet te letterlijk worden opgenomen want die schelvis wordt van alle visgronden uitgenomen van de IJslandse gebracht. Vorig jaar nu waren alle middenslagvaartuigen druk bezig met de tongvisserij op de West en hadden ze weinig belangstelling voor schelvis en totten. Dit jaar werd in februari meestal in 't Kanaal gevestigd door onze middenslagvloot en zodoende steeg de schelvisaanvoer van 49.597 kg naar 102.393 kg. Ondanks deze ruimere aanvoer is de prijs nog iets gestegen en dit van 8,31 tot 8,45 F. De opbrengst was dan ook hoger en liep op van 411.920 F naar 865.980 F. Van de 102 ton schelvis was het grootste deel totten. Deze kregen evenwel steeds een zeer renderende prijs die varieerde van 160 F voor de allerkleinste sortering naar 700 F voor de schone sortering.

MINDER IJSLANDSE EN

MEER NOORDZEE KABELJAUW

Evenals voor schelvis zien we dat in februari 1963 de aanvoer van kabeljauw van IJsland aanzienlijk verminderde waar deze van de andere visgronden voornamelijk van de Noordzee, zeer sterk toenam. Er werd ook een meer intense visserij in de Noordzee opgemerkt. Intensere visserij die werd in de hand gewerkt door de werkelijke zeer ruime vangsten kabeljauw die daar werden gelukt. Dit in tegenstelling met de vorige jaren waar daar in de winter zelden een renderende vangst kon worden bijeengekregen. Ondanks de ruimere aanvoer is de prijs voor kabeljauw zeer goed gebleven. De grootste prijsstijging werd genoteerd voor de IJslandse. Toch was Noordzee kabeljauw dooreengenomen nog iets duurder dan deze van IJsland. De kwaliteit was voor de meeste vangsten goed te noemen. Van IJsland werden een paar zeer lange reizen geboekt.

Van IJsland kregen we 155.030 kg kabeljauw tegen 281.201 kg vorig jaar in februari. Van de andere visgronden steeg de aanvoer evenwel van 129.508 kg naar 202.526 kg. In totaal dus voor kabeljauw een aanvoervermindering van 410 ton naar 357 ton. De opbrengst van IJslandse kabeljauw was niet zoveel lager dan vorig jaar ondanks de gevoelige aanvoervermindering. In plaats van 2.420.473 F werd 2.232.000 F opgebracht dit dank zij een prijs die steeg van 8,61 F naar 14,39 F. De opbrengst van de andere kabeljauw steeg van 1.610.020 F naar 3.158.270 F, hier steeg de gemiddelde prijs van 12,43 naar 15,59 F.

Geen groot verschil meer tussen de prijzen voor IJslandse en Noordzee kabeljauw. De kwaliteit van de beide soorten gaat trouwens steeds dichter bij elkaar aanleunen.

Kabeljauw bracht in totaal 5.390.000 F op in februari 1964 tegen slechts 4.030.000 F in dezelfde maand van vorig jaar. Bij een aanvoervermindering van ruim 53 ton werd toch een meer-opbrengst bereikt van 1,4 miljoen F. Het kon slechter.

ALGEMENE DALING VAN DE GULLEN-AANVOER

Was er minder kabeljauw op de markt dan vorig jaar, dan is ook de aanvoer van de kleine kabeljauw of de gullen sterk afgenomen. Zowel van de Noordzee als van IJsland brachten de Oostendse schepen minder gul aan. Voor beide soorten was de vermindering ongeveer gelijk, ze bedroeg telkens bijna 60 ton. De IJslandse gullen verminderden van 155.982 kg naar 93.198 kg. Voor de gullen van de andere visgronden was een vermindering te noteren van 287.593 F naar 214.146 F. In totaal dus wat het gewicht betreft een daling van 136 ton. Een werkelijk gevoelige vermindering die zich uitte in een nogal sterk gestegen gemiddelde prijs. De IJslandse gullen werden verkocht aan een prijs die steeg van 7,26 naar 11,63 F. Deze van de Noordzee kregen een prijs die steeg van 6,04 naar 11,73 F. Te noteren dat de meeste gullen werden opgekocht voor de uitvoer.

De opbrengst van de beide gullensoorten was niet zoveel slechter dan vorig jaar. Noordzee gul bracht zelfs meer op dan vorig jaar in februari en dit was van aard dat de totale opbrengst eveneens hoger kwam te liggen. De opbrengst van IJslandse gul daalde van 1.133.910 F naar 1.084.080 F. Van de Noordzee steeg de opbrengst van 1.858.810 F naar 2.512.090 F. In totaal dus een opbrengstvermeerdering van iets meer dan 600.000 F. Ook hier dus een meer-opbrengst bij een aanvoervermindering. Een gevoelige prijsstijging dus, iets wat de verbruiker minder aangenaam zal gevonden hebben.

OOK VEEL MINDER KOOLVIS

Dat het uitvallen van 5 grote IJslanders werkelijk 'n grote invloed heeft op de aanvoer van deze IJslandse soorten liet zich ook merken aan de daling van de koolvisaanvoer. Op een totale aanvoer van slechts 253.192 kg in februari 1963, een teruggang zien van bijna 100 ton is werkelijk een vermindering die er mag zijn. Er werd dit jaar in februari inderdaad slechts 155.054 kg gebracht. Ondanks een prijsstijging van ruim

2 F per kg kon de opbrengst deze van vorig jaar niet evenaren. Deze opbrengst daalde inderdaad van 1.969.580 naar 1.524.700 F. De gemiddelde prijs van 9,83 F is werkelijk een goede als we weten dat tijdens de laatste weken van de maand de belangstelling voor koolvis plots ging dalen. Toen kreeg koolvis nog maar iets meer dan de opvangprijs. Een voldoende aanvoer in Duitsland zal hiervan de oorzaak geweest zijn. Koolvis wordt immers meestal uitgevoerd naar dit land en wanneer die uitvoermogelijkheid weg valt laat dit een duidelijk spoor na op onze markt. Een markt die trouwens hoofdzakelijk geregeerd wordt door invoer en uitvoer.

RUIME BELANGSTELLING

VOOR WIJTING

Wijting is een vissoort die in de Vastenperiode doorgaans zeer goed verkocht wordt. Dit is ook dit jaar zo geweest. Zodanig zelfs dat de gemiddelde prijs gestegen is van 4,90 naar 7,89 F. Mooie vangsten wijting werden vooral van het Kanaal gebracht. De prijs hiervoor overschreed dikwijls de 400 F per ben, zelfs voor wijting die onderaan werd verkocht. Van opvangen was voor die vissoort niet veel spraak.

De aanvoer was lichtelijk kleiner dan vorig jaar toen 397.146 kg werd gebracht. Dit jaar in februari kregen we 345.682 kg wijting op de markt. Dank zij de hogere prijs was de opbrengst evenwel aanzienlijk hoger en kregen we 2.729.815 F in plaats van 1.945.430 F voor de respectievelijke aanvoeren in 1964 en 1963.

De IJslandse wijting was gemeenlijk de goedkoopste, deze van het Kanaal werd doorgaans best verkocht.

VEEL MINDER PLATVIS

Voor platvis was de februari-maand eerder ongunstig. De aanvoer was niet alleen veel kleiner dan vorig jaar, ook de prijzen waren minder gunstig. Een daling van de gemiddelde prijs van 9,18 naar 8,52 F was hiervan het gevolg. De goedkoopste sortering was de grote die meestal werd opgekocht voor uitvoer naar Engeland. De kleinere sorteringen kregen betere prijzen maar toch werden deze in verhouding tot de aanvoer goedkoop afgezet. De aanvoer daalde hier van 353.916 kg naar 181.504 kg. Samen met de lagere prijs gaf dit een opbrengstvermindering van 3.247.685 F naar 1.547.430 F. Het moet gezegd dat de verschillende platvissorteringen in deze tijd van het jaar geen grote handelswaarde hebben. Ze komen er inderdaad nogal mager voor. Dit was echter ook verleden jaar het geval.

NATUURLIJK MINDER TONG EN TARBOT

Dat het vorig jaar werkelijk fantastisch is geweest met die tongenvangsten komt dit jaar nog beter uit als we zien dat we in de ganse maand februari slechts tot een aanvoer van 86.867 kg geraakten en dat vorig jaar in dezelfde tijdspanne een aanvoer werd bereikt

KOTTERS

van de Sande

(5043V)

van 1.046.802 kg. We mogen dus wel spreken van een peulschilletje dit jaar. Bij dergelijke aanvoer-verschillen mogen we wel even de bedenking maken dat in de visserij praktisch alles mogelijk is, ook de meest onverwachte dingen.

Het spreekt vanzelf dat de prijs dit jaar stukken hoger moet liggen dan vorig jaar. Een gemiddelde prijs van 82,16 F zal niemand verwonderen die weet wat er aan tong is geweest, bij ons zowel als in het buitenland. Van invoeren kwam niet veel in huis, alleszins niet aan prijsdrukkende noteringen. Vorig jaar kregen we een gemiddelde prijs van 25,44 F en dit was, de aanvoer in acht genomen, nog een behoorlijke prijs. Niet alleen de aanvoer was vorig jaar veel hoger, natuurlijk ook de opbrengst. We stonden in februari 1963 met 'n tongenopbrengst die 26.629.830 F bedroeg, dit jaar bereikten we toch nog 7.137.160 F.

Ook tarbot was dit jaar veel minder op de markt. Hier verminderte de aanvoer van 60.706 kg naar 18.996 kg. Ook hier was de prijs heel wat hoger dan verleden jaar en kregen we 49,25 F per kg tegen 23,96 F in februari 1963. Toch bleef ook voor deze soort de opbrengst een heel eind onder het peil van 1963 en stonden we met slechts 935.590 F tegen 1.454.540 F vorig jaar. Er was dit jaar vooral zeer weinig schone grote tarbot op de markt. Het grootste gedeelte van die 18.996 kg was derde slag en grote griet. Deze werden echter doorgaans zeer goed verkocht.

Voor de fijne vissoorten was februari zeker geen goede maand wat de aanvoer betreft. Wat de prijs betreft kan er echter niet worden geklaagd en tongen van meer dan 100 F per kg werden meer dan eens verkocht. De tongenproevers zullen wel schaars geweest zijn deze winter.

ROGGEN WAREN SCHAARS

EN DUUR

Inderdaad, ook roggen waren veel minder op de markt in deze maand dan verleden jaar. De aanvoer daalde immers van 444.993 kg naar 267.024 kg. Dit is dus een zeer aanzienlijke vermindering. Van het Kanaal werden zeer weinig noemenswaardige roggenvangsten gebracht. Ook de Westschepen zetten zeer weinig rog in de afslag. De Kanaalvangsten waren

dit jaar zeer gevarieerd en bevatten nevens tong, tarbot en wijting vooral rode knorhaan, steenschol en ronde soorten. Een kleine aanvoer van een bepaalde vissoort gaat gepaard met stijgende prijzen. Roggen kregen tijdens de meeste weken van de februarimaand zeer hoge noteringen met keilrog zelfs tot 30 F en grote rog tot 1.000 F per ben. Meteen werd een gemiddelde prijs bereikt van 11,41 F, dit is alleszins heel wat meer dan vorig jaar toen voor 1 kg rog gemiddeld 6,37 F betaald werd. Ondanks de kleinere aanvoer hebben we op die manier toch een hogere opbrengst bereikt, opbrengst die steeg van 2.837.585 naar 3.048.780 F. Ook hier dus een kleinere aan-

SCHEEPSWERF Fa Gebrs van de Sande

Breskens — Tel. 01172 - 765

(5043V)

voer voor een ruimere opbrengst. Neen, voor de verbruiker zal het wel geen goede vismaand geweest zijn. Al betwijfelen we of er wel goede maanden bestaan voor de viseters, de prijzen in de winkel volgen immers nooit deze van de mijn.

VEEL MEER « ANDERE SOORTEN »

Waar de meeste soorten welke we tot nu toe hebben aangehaald minder werden aangevoerd dan in februari van vorig jaar, zien we dat de « andere soorten » meer gebracht werden. De aanvoerstijging is hier zelfs zeer aanzienlijk aangezien we van 663.689 kg gaan naar 1.020.746 F. Hieruit mogen we afleiden dat er veel meer rode zeebaars en leng, om maar een paar soorten te noemen, werd aangevoerd. Ook steenschol moet er in ruime meer geweest zijn terwijl verder steenholk, zeehond, haai en zeewolf eveneens in ruimere mate aangevoerd werden. Daarentegen was de hoeveelheid zonnevis, arend, koningsvis, hondstong, heilbot en schotse schol zeer klein.

De prijzen voor de meeste van die « andere soorten » waren zeer goed in de voorbije maand, zodanig zelfs dat de gemiddelde prijs van deze soorten steeg van 5,21 naar 11,62 F. Hierdoor steeg de opbrengst van deze soorten van 3.463.226 naar 11.871.916 F. De sterkste prijswisseling werd getoeterd voor rode zeebaars die nu eens in voldoende mate kon worden ingevoerd en dan weer niet. Hondstong is de laatste maand een zeer dure vissoort geworden die zelden minder krijgt dan 750 F. Ook steenschol blijft de belangstelling gaande houden van de uitvoerders en krijgt doorgaans van 1.000 tot 1.500 F volgens de grootte.

Was de totale aanvoer van bodemvis aanzienlijk kleiner dan vorig jaar, een vermindering van 4.246.252 kg naar 2.892.587 kg (dank zij de kleinere tongenaanvoer vooral) dan was de opbrengst voor de meeste soorten wel groter. Door de lagere tongenopbrengst

evenwel daalde de totale opbrengst van bodemvis van 50.474.469 naar 39.752.231 F. De gemiddelde prijs steeg van 11,89 F naar 13,74 F. Een gemiddelde prijs die zelden zo hoog is geweest.

ER WAS HARING IN FEBRUARI

In tegenstelling met vorig jaar, kregen we dit jaar in februari wel haring op de markt. Deze haring werd gebracht door de sprout viszende kustvaartuigen. De geloste haring was zeer klein en kreeg hierdoor dan ook maar de minimumprijs. Toch moest de opvangregeling niet tussenkomen en werd 'n gemiddelde bereikt van 3,35 F per kg. De aanvoer was niet bijzonder ruim en bevatte 46.394 kg die werden verkocht voor 155.720 F.

Voor de kustvisserij werd verder nog een sproutopbrengst geboekt van 1.646.018 F tegen 528.954 F vorig jaari. De garnaalopbrengst steeg

KOTTERS

van de Sande

(5043V)

van niets naar 111.551 F. Voor de kleine visserij een zeer gunstige maand dus dank zij een zeer grote sproutaanvoer.

BESLUIT

In vergelijking met februari 1963 was dezelfde maand van dit jaar ongunstig. We mogen echter zulke jaren niet als vergelijking nemen. Wanneer we dan een jaar verder terugkijken zien we dat het een stuk beter was dan toen. In februari 1962 werd immers een totale opbrengst bereikt van slechts 30.538.020 F. Met de 41.665.520 F van februari 1964 heben we dus geen reden tot klagen vooral dat er toch van de grootste schepen zijn uitgevallen.

NA EEN VRUCHTBAAR SPROTSEIZOEN

Alle sproutseizoenen trekken niet op mekaar en waar tijdens het seizoen 1962-63 onze vissers vanaf januari niet meer moesten uitvaren, heeft het seizoen 1963-64 en bijzonderlijk de maanden januari, februari ons zeer goede resultaten gegeven en wel in zoverre dat onze sproutvissers niet beter vragen het elk jaar zo te hebben.

Onze lezers weten dat al naar gelang de grootte en de omstandigheden er sprout is geweest aan 0,70 tot 4 F. Het is interessant de toestand per haven eens te overschouwen. Er was dus sprout van minder dan 80, van 80 tot 100 en van meer dan 100 in één kg.

TE NIEUWPOORT

In deze haven voeren 20 koppels ter sproutvisserij en verkochten

Speciale werving van werkopzichters specialiteit : werken ten behoeve van het Ministerie van Landsverdediging Uitslagen

A. Toelatingsexamen, met het Nederlands als voertaal, voorbehouden aan de begunstigden door het Koniinklijk Besluit van 6 oktober 1961 tot invoering van de wet van 27 juli 1961, houdende sommige maatregelen ten gunste van het beroepspersoneel van de kaders van Afrika.

Geen inschrijvingen.

B. Rangschikking der laureaten van het vergelijkend examen voor toelating tot de proeftijd, rekening gehouden met de prioriteitsrechten toegekend door de wet van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 (examen afgesloten op 14 februari 1964, geldigheidstermijn: 13 februari 1966).

Saelens M.H., Oostende en Proost J.J., Heist.

Te koop MOTOR

MERCEDES-BENZ MB204
4 cyl. 120 PK bij 1200 toeren
in 1963 volledig vernieuwd
Facturen ter inzage

KEERKOPPELING REINTJES reductor 3 : 1

VOLLEDIGE MOTORUITRUSTING

Werkhuizen
Van Wulpen en Bisschop
te ZEEBRUGGE

(5074V)

er 2 Zeebrugge en 1 Oostends koppel hun sprout.

Onder deze in span vissende vaartuigen waren er die gedurende het seizoen van « Maat » veranderen tengevolge van motordefekt of andere factoren. Zelfs 2 vaartuigen probeerden individueel te vissen.

Er werd voor 1.945.556 kg aangevoerd, waarvan 1.193.540 kg moest opgevangen worden en 752.016 kg naar de handel ging zonder opvangregeling.

De totale opbrengst bedroeg 5.130.415 F, wat een gemiddelde prijs voor de sprout te Nieuwpoort aangevoerd van 2,63 F per kg betekent, wat niet zo slecht is als men nagaat dat de handel niet ingericht was om dergelijk groot kwantum te verwerken.

Het aangevoerde gewicht per koppel vindt U op bladzijde 14.